

REGLUGERÐ

um verðbótaviðauka.

1. gr.

Hinn 1. júní 1978, 1. sept. 1978 og 1. des. 1978 skulu verðbætur á laun hverju sinni hækka sem svarar helmingi þeirrar hækkunar verðbótavísitölu og verðbótaauka, sem Kauplagnesfnd reiknar samkvæmt ákvæðum kjarasamninga, að hafi átt sér stað frá næstliðnu þriggja mánaða greiðslutímabili. Kauplagnesfnd tilkynnir opinberlega, hvaða hækkanir skuli verða hverju sinni á verðbótum og verðbótaauka frá næstliðnu þriggja mánaða greiðslutímabili.

2. gr.

Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. skal frá 1. júní 1978 greiða fullar verðbætur skv. ákvæðum kjarasamninga á dagvinnulaun launþega, sem hafa 115 000 krónur eða lægri laun á mánuði fyrir fulla dagvinnu, miðað við verðbótavísitölu þá, er gildi 1. desember 1977 til 28. febrúar 1978. Á dagvinnulaun, sem hærri eru, skal greiða sömu verðbætur að krónutölu og greiða skal skv. kjarasamningum á laun, sem voru 115 000 krónur á mánuði skv. framansögðu, enda nemi verðbætur skv. 1. gr. eigi hærri fjárhæð. Verðbætur skv. þessari gr. umfram verðbætur skv. 1. gr. nefnast verðbótaviðauki og greiðast eingöngu fyrir dagvinnu eða hliðstæða vinnu.

Fyrir launþega, sem ekki eru í fullu starfi eða taka laun, sem ákveðin eru sem hlutfall lægra en 1 — einn — af öðrum kauptaxta, lækka viðmiðunar fjárhæðir skv. þessari grein hlutfallslega. Hugtakið fullt starf skal í hverju einstöku tilviki skilgreina skv. ákvæðum gildandi kaup- og kjarasamnings stéttarfélags viðkomandi starfsmanns og vinnuveitanda.

Varðandi þá, sem vinna einstaka daga eða hluta úr mánuði hjá viðkomandi vinnuveitanda, skal beita reglum 1. mgr. þessarar greinar með þeim hætti að fundið skal hver verið hefðu dagvinnulaun þeirra, ef þeir hefðu unnið með sama hætti heilan mánuð. Eigi þeir rétt til verðbótaviðauka skv. því, greiðist hann í hlutfalli við þann dagvinnustundafjölda sem viðkomandi hefur unnið.

3. gr.

Þess skal gætt, þegar metin er hæð kauptaxta fyrir dagvinnu, sem ákveðin er með álögi á annan lægri taxta, að jafnan sé miðað við hinn endanlega taxta en ekki þann grunn, sem hann er á reistur. Með endanlegum taxta skal telja hverskonar álög og kaupauka, sem ekki svara með beinum og ótvíræðum hætti til útlagðs kostnaðar launþega vegna öflunar launatekna. Með dagvinnutaxta skal í þessu skyni ekki telja vaktaálög nema að því leyti, sem það kann að vera herra en svarar til eftirvinnu-, næturvinnu- og helgidagaálags.

a) Sem dæmi um álög, sem telja skal til dagvinnulauna í þessu sambandi, eru aldurshækkanir, starfsþjálfunarhækkanir, löggildingarálag, námskeiðsálög, verkstjórnarálag, flokkstjórnarálag, óþrifaálög, yfirborgun, viðgerða- og breytingaálög, þungaálög, tengivagnaálög, hæðarálag, erfiðisálög, mótortillegg, kælitillegg, talstöðvartillegg, olíutillegg, fjarverutillegg. Upptalning þessi er aðeins leiðbeinandi.

b) Sem dæmi um greiðslur (kaupauka), sem geta svarað með beinum og ótvíræðum hætti til útlagðs kostnaðar launþega vegna öflunar launatekna og

teljast þá ekki til dagvinnulauna, þegar skoðað er, hvort greiða skuli verðbótaviðauka, eru t. d.: Verkfæraþeningar, bifreiðagjald, fæðisþeningar, fatapeningar, fataþvottapeningar.

Þetta gildir þó aðeins að því marki sem greiðslur þessar eru endurgreiðsla á raunverulegum útlögðum kostnaði launþega.

4. gr.

Verðbótaviðauki skv. 2. gr. greiðist einungis á laun fyrir dagvinnu eða hliðstæða vinnu og kemur því aðeins til greina á laun fyrir ákvæðisvinnu, að fyrir liggi vinnutímaskýrslur samþykktar af verkkaupa eða umboðsmanni hans. Dagvinnulaun launþega í tímamældri ákvæðisvinnu með bónus eða kaupauka fyrir afköst umfram staðalafköst („bónuskerfi“) skv. samningum félaga innan Verkamanna-sambands Íslands og Landsambands iðnverkafólks og annarra félaga verkamanna og verkakvenna skal einungis miða við dagvinnukaup-taxta, sem unnið er eftir. Dagvinnulaun í allri annarri ákvæðisvinnu skulu metin þannig á hverju uppgjörs-tímabili, að deilt er í heildarlaun með vinnustundafjölda að viðbættum $\frac{1}{4}$ — fjórðungi — og síðan margfaldað með dagvinnustundafjölda eða hliðstæðu hans skv. vinnutímaskýrslu.

Verðbótaviðauka skal aldrei taka inn í reiknitölur ákvæðisverka eða kaup-taxta ákvæðisvinnufólks, en skal koma til uppgjörs eftir á á grundvelli vinnutíma og tekna á uppgjörstímabilinu.

5. gr.

Ekki skal verðbótaviðauki talinn til mánaðarlauna, vikukaups eða dagvinnukaups, þegar reiknaðir eru taxtar, álög, afleiddir taxtar eða kaupaukar, sem leiddir eru af launum þessum, og er réttur til verðbótaviðauka persónubundinn hverju sinni.

Varðandi orlofsuppgjör, lífeyrissjóðsgreiðslur og þess háttar greiðslur skal farið með verðbótaviðauka á sama hátt og yfirvinnu.

6. gr.

Gjalddagi verðbótaviðauka fyrir tiltekið tímabil er gjalddagi fullnaðarlaunauppgjörs fyrir sama tímabil til viðkomandi launþega skv. lögum, samningum eða venju á viðkomandi vinnustað. Þegar fullnaðaruppgjör launa fyrir umsamið greiðslutímabil fer fram, skal metið hvort launþegi hefur fengið lágmarksverðbætur eftir 1. júní 1978 fyrir það greiðslutímabil í samræmi við ákvæði 2. gr., og skal þá greiða launþega verðbótaviðauka, ef á vantar.

7. gr.

Kauplagsnefnd gefur út leiðbeiningar um ákvörðun verðbótaviðauka á hverju þriggja mánaða greiðslutímabili, eftir því sem þörf krefur.

8. gr.

Reglugerð þessi, sem öðlast gildi 1. júní 1978 og tekur þá við af reglugerð um verðbótaviðauka nr. 104 7. mars 1978, er sett skv. ákvæðum í 2. gr. laga nr. 3 17. febrúar 1978 um ráðstafanir í efnahagsmálum, sbr. 1. gr. laga nr. 63 24. maí 1978 um breyting á þeim lögum.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar varða sektum nema þyngri viðurlög séu ákveðin með öðrum lögum.

Mál út af brotum á reglugerð þessari fara að hætti opinberra mála.

Forsætisráðuneytið, 24. maí 1978.

Geir Hallgrímsson.

Guðmundur Benediktsson.